

tidende 1974-75, 1. samling, tillæg B sp. 9) indstillede et flertal (udvalget undtagen fremskridtspartiets medlemmer), at samtykke blev givet.

Et mindretal (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstillede, at der ikke blev givet samtykke, idet det bl.a. anførtes:

»Den pågældende sag er rent politisk forfølgelse af et folketingsmedlem, der har søgt og haft held til at rejse en politisk opposition mod samtlige gamle politiske partier og mod embedsmandsvældet. Han søges nu knægtet gennem sagen, der ikke har normale legitime aspekter.«

Sagen kom til behandling i tinget den 31. oktober 1974 (Folketingets forhandlinger 1974-75, 1. samling, sp. 1260), hvor der - efter begæring af 17 medlemmer fra fremskridtpartiet - foretoges afstemning ved navneopråb, hvorved flertallets indstilling vedtoges, idet 129 stemte for, 27 imod, mens 1 hverken stemte for eller imod og 22 var fraværende.

Der rejstes herefter ved anlageskrift af 8. november 1974 yderligere tiltale mod Mogens Glistrup ved Københavns byret.

3. Da sagen ved Københavns byret ikke var afsluttet, og da der den 9. januar 1975 havde været afholdt nyvalg til folketetinget, hvorved Mogens Glistrup var blevet genvalgt, anmodede justitsministeren i skrivelse af 23. januar 1975 om *fornyset samtykke* efter grundlovens § 57 til den stedfundne tiltalerejsning.

Udvalget for forretningsordenen afgav betænkning og indstilling den 10. marts 1975 (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, tillæg B sp. 41), hvori et flertal (udvalget undtagen fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstillede, at folketetinget gav samtykke til, at justitsministerens anmodning blev imødekommet, mens et mindretal (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) ikke fandt, »at det hidtil for folketetinget forelagte materiale udgør rimeligt grundlag for, at der bør meddeles samtykke i medfør af grundlovens § 57.«

Mindretallet henviste i betænkningen til, at anlageskriftet savner fornøden juridisk klarhed, at anlageskriftets hovedtese efter mindretallets opfattelse er uholdbar, og at sagsbehandlingen er unormal, og mindretallet oplyste, at det under udvalgsbehandlingen

havde ønsket, at udvalget skulle anmode justitsministeren om at besvare følgende spørgsmål: »Det bedes oplyst, hvori forskellen mellem »reelle« og »fiktive« bogholderiposteringer består«, men at udvalgsflertallet havde nægtet at fremme dette spørgsmål.

I anledning af det af mindretallet anførte bemærkede udvalgsflertallet bl.a., at

»folketingets opgave ikke er at bedømme tiltalens bærekraft på grundlag af det af anklagemyndigheden tilvejebragte materiale, men alene at afgøre, om immuniteten bør ophæves, så der gives domstolene mulighed for at bedømme sagens realitet.«

Og om det spørgsmål, hvis fremme blev nægtet, siges det:

»I det foreliggende tilfælde drejede spørgsmålet sig derimod om en sag, hvis realitet ikke folketetinget, men domstolene skal afgøre. Udvalgsflertallet har derfor afvist at medvirke til en procedure i udvalget for eller imod tiltalens berettigelse, som hører hjemme under sagens behandling for domstolene.«

Ved folketingets behandling den 13. marts 1975 (Folketingets forhandlinger 1974-75, 2. samling, sp. 1732 ff) blev udvalgsflertallets indstilling vedtaget ved navneopråb, hvor 129 stemte for, 23 imod, mens 1 hverken stemte for eller imod og 26 var fraværende.

4. Da sagen ved Københavns byret endnu ikke var afsluttet, og da der den 15. februar 1977 på ny havde været afholdt nyvalg til folketetinget, hvorved Mogens Glistrup blev genvalgt, anmodede justitsministeren i skrivelse af 7. marts 1977 om *fornyset samtykke* til den rejste tiltale.

Udvalget for forretningsordenen afgav betænkning den 23. marts 1977 (Folketingstidende 1976-77, 2. samling, tillæg B sp. 75), hvori et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstillede, at folketetinget gav samtykke til, at justitsministerens anmodning blev imødekommet, mens et mindretal (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) anførte, at det »går imod den af regeringen ansøgte tilladelse om undtagelse fra reglen i grundlovens § 57.«

Mindretallet anførte i betænkningen bl.a., at